

Wtorek, 2 lutego 2016 r.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

P8_TA(2016)0034

Śródkresowy przegląd unijnej strategii ochrony różnorodności biologicznej

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 2 lutego 2016 r. w sprawie śródkresowego przeglądu unijnej strategii ochrony różnorodności biologicznej (2015/2137(INI))

(2018/C 035/01)

Parlament Europejski,

- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 2 października 2015 r. zatytułowane „Przegląd śródkresowy unijnej strategii ochrony różnorodności biologicznej na okres do 2020 r.” (COM(2015)0478),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 20 maja 2015 r. zatytułowane „Stan przyrody w Unii Europejskiej. Sprawozdanie na temat stanu typów siedlisk i gatunków objętych dyrektywą ptasią i siedliskową oraz tendencji w tym zakresie w latach 2007–2012 wymagane na podstawie art. 17 dyrektywy siedliskowej oraz art. 12 dyrektywy ptasiej” (COM(2015)0219),
- uwzględniając sprawozdanie w sprawie otwartych konsultacji społecznych na temat oceny adekwatności dyrektywy ptasiej i dyrektywy siedliskowej ⁽¹⁾,
- uwzględniając ankietę Eurobarometru opublikowaną w październiku 2015 na temat podejścia Europejczyków do kwestii różnorodności biologicznej („Specjalny Eurobarometr 436”),
- uwzględniając raport Europejskiej Agencji Ochrony Środowiska zatytułowany „Środowisko Europy 2015: stan i prognozy (SOER 2015)”,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 7 lutego 2014 r. w sprawie podejścia UE do nielegalnego handlu dziką fauną i florą (COM(2014)0064),
- uwzględniając opublikowane w 2015 r. sprawozdanie końcowe grupy ekspertów Horyzont 2020 w dziedzinie rozwiązań opartych na przyrodzie i zrównoważonych miast zatytułowane „Towards an EU Research and Innovation policy agenda for Nature-Based Solutions and Re-Naturing Cities”,
- uwzględniając Mechanizm Finansowania Kapitału Naturalnego (NCFF), stanowiący część Instrumentu Finansowego na rzecz Środowiska i Klimatu (LIFE),
- uwzględniając konsultacje Komisji na temat przyszłej inicjatywy unijnej pod hasłem „Zapewnienie zerowej utraty netto różnorodności biologicznej i usług ekosystemowych”,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/environment/nature/legislation/fitness_check/docs/consultation/public%20consultation_FINAL.pdf

Wtorek, 2 lutego 2016 r.

- uwzględniając wyniki 12. Konferencji Stron (COP 12) dotyczącej Konwencji ONZ o różnorodności biologicznej (CBD), a w szczególności przegląd śródkresowy postępów dokonanych w strategicznego planu działania na rzecz ochrony różnorodności biologicznej na okres 2011–2020, w tym czwartą edycję „Perspektyw różnorodności biologicznej na świecie” (Global Biodiversity Outlook), z myślą o realizacji celów z Aichi, a także uwzględniając środki na rzecz poprawy wdrażania,
- uwzględniając decyzję X/34 w sprawie różnorodności biologicznej podjętą podczas 10. Konferencji Stron (COP 10), podkreślającą znaczenie różnorodności biologicznej w rolnictwie, aby zapewnić bezpieczeństwo żywnościowe i żywieniowe, szczególnie w obliczu zmiany klimatu i ograniczonych zasobów naturalnych, jak uznano w deklaracji rzymskiej z 2009 r. przyjętej podczas światowego szczytu w sprawie bezpieczeństwa żywnościowego,
- uwzględniając konkluzje z posiedzenia Rady ds. Środowiska, które odbyło się w dniu 12 czerwca 2014 r., w szczególności zobowiązanie UE i państw członkowskich do zwiększenia zasobów w celu realizacji zobowiązań z Hajdarabadu przez podwojenie całkowitych przepływów środków finansowych związanych z różnorodnością biologiczną do 2015 r.,
- uwzględniając opublikowane w 2015 r. sprawozdanie sekretariatu CBD i Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) zatytułowane „Connecting Global Priorities: Biodiversity and Human Health – A State of Knowledge Review”,
- uwzględniając projekt rezolucji, złożony na 69. sesji Zgromadzenia Ogólnego ONZ w celu przyjęcia agendy rozwoju po roku 2015, pt. „Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development” („Przekształcamy nasz świat: program działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030”),
- uwzględniając sprawozdania dotyczące ekonomiki ekosystemów i różnorodności biologicznej (TEEB) oraz światowej inicjatywy ukierunkowanej na „uwidocznienie wartości środowiska naturalnego”,
- uwzględniając Konwencję o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem (CITES) oraz Konwencję o ochronie wędrownych gatunków dzikich zwierząt (CMS),
- uwzględniając czerwoną listę gatunków zagrożonych wyginięciem Międzynarodowej Unii Ochrony Przyrody (IUCN),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1143/2014 z dnia 22 października 2014 r. w sprawie działań zapobiegawczych i zaradczych w odniesieniu do wprowadzania i rozprzestrzeniania inwazyjnych gatunków obcych ⁽¹⁾,
- uwzględniając Międzynarodową konwencję Międzynarodowej Organizacji Morskiej o kontroli i postępowaniu ze statkowymi wodami balastowymi i osadami,
- uwzględniając Wspólną Politykę Rolną po roku 2013, a w szczególności Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej ⁽²⁾ oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) ⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE ⁽⁴⁾,
- uwzględniając wieloletnie ramy finansowe (WRF) na lata 2014–2020,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 kwietnia 2012 r. w sprawie naszego ubezpieczenia na życie i naszego kapitału naturalnego – strategia ochrony różnorodności biologicznej UE do 2020 r. ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 317 z 4.11.2014, s. 35.

⁽²⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 608.

⁽³⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 487.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 258 E z 7.9.2013, s. 99.

Wtorek, 2 lutego 2016 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 grudnia 2013 r. w sprawie zielonej infrastruktury – zwiększania kapitału naturalnego Europy ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 28 kwietnia 2015 r. w sprawie nowej strategii leśnej UE na rzecz lasów i sektora leśno-drzewnego ⁽²⁾,
 - uwzględniając badanie swojego Biura Analiz z kwietnia 2015 zatytułowane „Safeguarding biological diversity – EU policy and international agreements” (Ochrona różnorodności biologicznej – polityka UE a umowy międzynarodowe),
 - uwzględniając sprawozdanie Forest Europe w sprawie stanu europejskich lasów w 2015 r. ⁽³⁾,
 - uwzględniając badanie swojego Departamentu Tematycznego ds. Praw Obywatelskich i Spraw Konstytucyjnych z 2009 r. dotyczące krajowego ustawodawstwa i działań związanych z wdrażaniem dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory, w szczególności jej art. 6,
 - uwzględniając opinię Komitetu Regionów, przyjętą podczas 115. sesji plenarnej w dniach 3–4 grudnia 2015 r., zatytułowaną „Wkład w kontrolę sprawności dyrektywy ptasiej i dyrektywy siedliskowej”,
 - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz opinię Komisji Rozwoju (A8-0003/2016),
- A. przypominając, że różnorodność biologiczna to niezwykle bogactwo ekosystemów, siedlisk, gatunków i genów na Ziemi, od którego człowiek jest silnie zależny;
- B. mając na uwadze, że różnorodność biologiczna ma nieodrębną i nieodłączną wartość, którą należy chronić dla dobra przyszłych pokoleń; mając na uwadze, że różnorodność biologiczna niesie ze sobą korzyści dla zdrowia ludzi oraz ma olbrzymią wartość społeczną i ekonomiczną, a także mając na uwadze, że społeczno-gospodarczy koszt alternatywny niezrealizowania celu w zakresie różnorodności biologicznej szacuje się na 50 mld EUR rocznie;
- C. mając na uwadze, że rolnictwo odgrywa istotną rolę w osiągnięciu celów w zakresie różnorodności biologicznej; mając na uwadze, że konieczność wydajnej produkcji żywności dla szybko rosnącej światowej populacji, a także cele polityki energetycznej, w ramach których apeluje się o większe wykorzystanie biomasy jako źródła energii, stawiają sektorowi rolnictwa wysokie wymagania;
- D. mając na uwadze wkład sektora rolnictwa i leśnictwa w utrzymanie różnorodności biologicznej w ramach stosowania obowiązującego prawodawstwa;
- E. mając na uwadze, że różnorodność gatunków i odmian roślin tradycyjnie uprawianych w małych i średnich gospodarstwach rolnych oraz gospodarstwach rodzinnych ma bardzo duże znaczenie nie tylko ze względu na zaspakajanie różnych potrzeb i użyteczność dla społeczności wiejskich, ale również dlatego, iż wpływa na zmniejszenie wrażliwości upraw na niekorzystne warunki pogodowe, szkodniki i choroby;
- F. mając na uwadze, że zrównoważona i odpowiedzialna uprawa ziemi oraz hodowla zwierząt przyczyniają się znacząco do zachowania różnorodności biologicznej;
- G. mając na uwadze, że różnorodność biologiczna jest poważnie zagrożona na całym świecie, co pociąga za sobą nieodwracalne zmiany w najwyższym stopniu szkodliwe dla środowiska, społeczeństwa i gospodarki;
- H. mając na uwadze, że w ramach celu 11 z Aichi wzywa się do ochrony co najmniej 17 % obszarów lądowych i wód śródlądowych przez skutecznie zarządzane systemy obszarów chronionych; mając na uwadze, że udział europejskich ekoregionów posiadających 17 % swojego obszaru w obrębie obszarów chronionych jest znacznie mniejszy po wykluczeniu obszarów chronionych wyłącznie w ramach programu Natura 2000;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0600.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0109.

⁽³⁾ <http://www.foresteurope.org/fullsoef2015>

Wtorek, 2 lutego 2016 r.

- I. mając na uwadze, że odbudowa ekosystemów może mieć pozytywny wpływ zarówno na łagodzenie zmiany klimatu, jak i przystosowanie się do niej;
- J. mając na uwadze, że co najmniej 8 na 10 obywateli UE uważa skutki utraty różnorodności biologicznej za poważne oraz że 552 470 obywateli wzięło udział w konsultacjach społecznych dotyczących oceny adekwatności dyrektyw środowiskowych, co stanowi najliczniejszą jak dotąd reakcję na konsultacje organizowane przez Komisję; mając na uwadze, że z badań Eurobarometru wynika, iż obywatele pragną otrzymywać więcej informacji na temat utraty różnorodności biologicznej oraz że większość z nich nie zna programu Natura 2000;
- K. mając na uwadze, że wielu zaangażowanych obywateli, samodzielnie albo w ramach lokalnych lub regionalnych grup działania, rozwija lokalne i regionalne inicjatywy na rzecz różnorodności biologicznej, osiągając dzięki temu pozytywne wyniki w stosunkowo krótkim czasie;
- L. mając na uwadze, że 65 % obywateli UE mieszka w obrębie 5 km od obszaru Natura 2000, a 98 % w obrębie 20 km, co sugeruje, że obszary te mogą potencjalnie pomóc poszerzyć wiedzę na temat różnorodności biologicznej oraz zapewniać usługi ekosystemowe przyczyniające się do dobrostanu znacznej części populacji UE;
- M. mając na uwadze, że polityka dotycząca różnorodności biologicznej musi być całkowicie zgodna z zasadą pomocniczości, aby zapewnić pełne poszanowanie regionalnych różnic krajobrazowych i siedliskowych;
- N. mając na uwadze znaczenie różnorodności biologicznej w regionach najbardziej oddalonych oraz krajach i terytoriach zamorskich, które stanowią wyjątkowe rezerwy endemicznych gatunków roślin i zwierząt; mając jednocześnie na uwadze fakt niestosowania dyrektywy ptasiej i siedliskowej w niektórych z tych regionów;

Uwagi ogólne

1. z zadowoleniem przyjmuje sprawozdania dotyczące śródkresowego przeglądu strategii ochrony różnorodności biologicznej, stanu przyrody oraz SOER 2015; podkreśla strategiczne znaczenie tych raportów dla realizacji założeń UE w zakresie różnorodności biologicznej;
2. wyraża poważne zaniepokojenie w związku z postępującą utratą różnorodności biologicznej; stwierdza, że cele na rok 2020 nie zostaną osiągnięte bez poważnych dodatkowych i stałych działań; jednocześnie zauważa, że dowody naukowe wskazują, iż środowisko naturalne Europy byłoby w znacznie gorszym stanie bez pozytywnego wpływu unijnej dyrektywy ptasiej i dyrektywy siedliskowej oraz że ukierunkowane i odpowiednio finansowane działania przynoszą wymierne rezultaty; podkreśla jednak, że nadal jest wiele możliwości poprawy;
3. podkreśla, że niszczenie siedlisk jest najważniejszym czynnikiem powodującym utratę różnorodności biologicznej i stanowi szczególnie priorytet w kontekście rozwiązania tego problemu, tzn. zmniejszenia degradacji i fragmentacji;
4. podkreśla, że utrata różnorodności biologicznej odnosi się nie tylko do gatunków i siedlisk, lecz także do różnorodności genetycznej; wzywa Komisję do opracowania strategii na rzecz ochrony różnorodności genetycznej;
5. podkreśla decydującą rolę różnorodności biologicznej wśród celów zrównoważonego rozwoju, w szczególności celu 14 „Zachowanie i zrównoważone wykorzystywanie oceanów, mórz i zasobów morskich” i celu 15 „Ochrona, odnowa i promowanie zrównoważonego wykorzystania ekosystemów lądowych, zrównoważona gospodarka leśna, zwalczanie pustynnienia oraz zatrzymanie i odwrócenie procesu degradacji gruntów i utraty różnorodności biologicznej”; przypomina, że UE dysponuje niezwykłą różnorodnością biologiczną, w szczególności dzięki regionom najbardziej oddalonym, ale także dzięki krajom i terytoriom zamorskim, które są z nią powiązane; apeluje zatem do UE o stałe zdecydowane zaangażowanie na rzecz dalszego wzmocnienia Konwencji o różnorodności biologicznej oraz zadbanie o jej skuteczne wdrożenie;
6. zwraca uwagę, że rozdrobnienie, degradacja i niszczenie siedlisk w wyniku zmiany sposobu użytkowania gruntów, zmiany klimatu, wzorców konsumpcji niezgodnych z zasadami zrównoważonego rozwoju i użytkowania mórz są jednymi z głównych czynników i przyczyn powodujących utratę różnorodności biologicznej w UE i poza jej granicami; podkreśla zatem konieczność wyodrębnienia i określenia wskaźników mierzących w sposób jednoznaczny i naukowy stan różnorodności biologicznej na określonym obszarze lub w danym regionie oraz wspierania rozsądnego i zrównoważonego korzystania z zasobów zarówno w UE, jak i w skali światowej, także w krajach rozwijających się, i w szczególności wzywa

Wtorek, 2 lutego 2016 r.

UE do solidniejszego ugruntowania swoich międzynarodowych zobowiązań w dziedzinie różnorodności biologicznej w unijnej strategii w zakresie zmiany klimatu i strategii „Europa 2020”; podkreśla, że bardziej zasobooszczędna gospodarka i ograniczenie nadmiernej konsumpcji mogłyby umożliwić zmniejszenie zależności UE od zasobów naturalnych, w szczególności tych pochodzących spoza Europy; przypomina również, że podejścia ekosystemowe do łagodzenia zmiany klimatu i dostosowania się do niej mogłyby zapewnić opłacalne alternatywy dla rozwiązań technologicznych oraz że postęp w wielu dziedzinach nauk stosowanych zależy od długoterminowej dostępności i różnorodności bogactw naturalnych;

7. podkreśla zasadnicze znaczenie zdecydowanej woli politycznej na najwyższym szczeblu, by zachować różnorodność biologiczną i powstrzymać jej utratę; uważa, że wdrożenie obowiązującego prawodawstwa, jego egzekwowanie i dalsze włączanie kwestii ochrony różnorodności biologicznej do innych obszarów polityki mają kluczowe znaczenie; apeluje w szczególności do organów regionalnych i lokalnych w państwach członkowskich, aby zadbały o informowanie i zwiększanie wiedzy społeczeństwa na temat różnorodności biologicznej;

8. wyraża ubolewanie, że w Europie prawie jedna czwarta dzikich gatunków jest zagrożona wyginięciem, a wiele ekosystemów uległo degradacji, co naraża UE na poważne straty społeczne i gospodarcze;

9. podkreśla, że środowisko naturalne i rozwój gospodarczy nie wykluczają się wzajemnie; jest przekonany o konieczności zwiększenia znaczenia środowiska naturalnego w społeczeństwie, a także w gospodarce i dla prywatnych przedsiębiorstw, w celu zapewnienia zrównoważonego wzrostu gospodarczego oraz podjęcia proaktywnych środków na rzecz ochrony środowiska naturalnego, przywrócenia jego dobrego stanu oraz poprawy zarządzania nim; uważa w szczególności, że zobowiązanie do zmniejszenia eksploatacji zasobów musi stanowić kluczowy element wzajemnego dostosowywania celów środowiskowych i gospodarczych;

10. podkreśla, że utrata różnorodności biologicznej oznacza dla społeczeństwa olbrzymie koszty gospodarcze, których dotychczas nie uwzględniono w wystarczającym stopniu w polityce gospodarczej i w innych obszarach polityki; uważa za konieczne uznanie, że inwestowanie w różnorodność biologiczną ma kluczowe znaczenie ze społeczno-gospodarczego punktu widzenia; zauważa, że 1 na 6 miejsc pracy w UE jest w pewnym stopniu zależne od przyrody i różnorodności biologicznej; podkreśla, że różnorodność biologiczna może przyczynić się w istotny sposób do powstania nowych umiejętności, miejsc pracy i możliwości gospodarczych; z zadowoleniem przyjmuje metody pomiaru wartości ekonomicznej różnorodności biologicznej; jest zdania, że instrumenty te mogą przyczynić się do zwiększenia świadomości, lepszego wykorzystania dostępnych środków oraz poprawy procesu decyzyjnego;

11. wzywa Komisję do zwiększenia roli, jaką odgrywają różnorodność biologiczna i ekosystemy w sprawach gospodarczych w celu przejścia na zieloną gospodarkę, oraz apeluje do Komisji o zwiększenie środków podejmowanych na rzecz zazieleniania europejskiego semestru; podkreśla, że różnorodność biologiczna podlega ogólnej odpowiedzialności społecznej, która nie może opierać się wyłącznie na wydatkach publicznych;

12. uważa, że gospodarcza wartość różnorodności biologicznej powinna znaleźć odzwierciedlenie we wskaźnikach stanowiących podstawę procesu decyzyjnego, nie prowadząc do utowarowienia różnorodności biologicznej, i wykraczających poza PKB; wyraża przekonanie, że będzie to korzystne z punktu widzenia realizacji celów zrównoważonego rozwoju; w związku z tym apeluje o systematyczne włączanie wartości z zakresu różnorodności biologicznej do systemów rachunków narodowych jako elementu procesu monitorowania realizacji celów zrównoważonego rozwoju;

13. podkreśla, że UE i jej państwa członkowskie nie zrealizowały celów strategii ochrony różnorodności biologicznej na 2010 r.; biorąc pod uwagę brak postępów w realizacji celów w zakresie różnorodności biologicznej na rok 2020, wzywa Komisję do przedstawiania Parlamentowi sprawozdań w cyklu dwuletnim, w których Rada i Komisja opisują aktualny stan, powody niezrealizowania celów i strategię wypełnienia zobowiązań w przyszłości;

Śródkresowy przegląd strategii ochrony różnorodności biologicznej

Cel podstawowy

14. wzywa pilnie Komisję i państwa członkowskie do bardziej priorytetowego traktowania realizacji celów na rok 2020; wzywa do podejścia opartego na porozumieniu zainteresowanych stron i podkreśla kluczową rolę podmiotów krajowych, regionalnych i lokalnych oraz ich pełnego uczestnictwa w tym procesie; podkreśla, że kluczowe znaczenie mają też finansowanie, większa świadomość społeczna, zrozumienie i popieranie ochrony różnorodności biologicznej; uważa, że właściwa polityka informacyjna i wczesne angażowanie wszystkich zainteresowanych podmiotów, w tym podmiotów społeczno-gospodarczych, są zatem niezwykle istotne dla realizacji tych celów;

Wtorek, 2 lutego 2016 r.

15. wzywa UE do ograniczenia wpływu na różnorodność biologiczną na świecie, zgodnie z zasadą spójności polityki na rzecz rozwoju, oraz do dostosowania go do ekologicznych ograniczeń ekosystemów przez postęp w realizacji głównych celów w dziedzinie różnorodności biologicznej i wywiązywanie się z zobowiązań w zakresie jej ochrony; ponadto wzywa UE do udzielenia wsparcia krajom rozwijającym się w ich wysiłkach na rzecz ochrony różnorodności biologicznej i zapewnienia jej zrównoważonego wykorzystania;

Cel 1

16. ubolewa nad powolnym postępowaniem osiąganym przez państwa członkowskie we wdrażaniu unijnych przepisów dotyczących ochrony środowiska; podkreśla potrzebę pełniejszego informowania o stanie wdrożenia w państwach członkowskich;

17. podkreśla, że pełne wdrożenie, egzekwowanie i odpowiednie finansowanie dyrektyw środowiskowych jest niezbędnym warunkiem zapewnienia udanej realizacji całej strategii i jej głównego celu; biorąc pod uwagę ograniczenia czasowe, wzywa wszystkie zainteresowane strony do dłożenia wszelkich starań, aby to osiągnąć, oraz do zapewnienia szerokiego poparcia;

18. wzywa przywódców UE do wysłuchania pół miliona obywateli, którzy apelują o przestrzeganie i lepsze wdrożenie naszych solidnych przepisów dotyczących ochrony środowiska naturalnego;

19. wzywa Komisję do poprawy wytycznych, które powinny ułatwić pełne wdrożenie i egzekwowanie dyrektyw zgodnie z obowiązującym orzecznictwem; wzywa Komisję do większego zaangażowania w dialog z państwami członkowskimi i wszystkimi właściwymi podmiotami, w tym podmiotami społeczno-gospodarczymi, w celu wspierania wymiany najlepszych praktyk;

20. przyznaje, że jedną z głównych korzyści dyrektyw środowiskowych jest zakres, w jakim pomagają one zapewnić równe warunki w całej UE, gwarantując podstawowe normy ochrony środowiska, których muszą przestrzegać wszystkie państwa członkowskie, zgodnie z wymaganiami dotyczącymi wspólnych norm oraz zasadą wzajemnego uznawania w ramach jednolitego rynku;

21. zauważa, że w 2012 r. jedynie 58 % obszarów Natura 2000 miało plany zarządzania; wyraża zaniepokojenie w związku z różnymi poziomami wdrożenia; wzywa państwa członkowskie do zakończenia procesu wyznaczania lądowych i morskich obszarów Natura 2000 i do sporządzenia planów zarządzania, w porozumieniu ze wszystkimi zainteresowanymi podmiotami;

22. podkreśla, że choć zarządzanie obszarami Natura 2000 w całej UE kosztuje co najmniej 5,8 mld EUR, to przynoszą one korzyści środowiskowe i społeczno-gospodarcze warte 200–300 mld EUR rocznie; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia zarządzania obszarami Natura 2000 w przejrzysty sposób;

23. uznaje istotny wkład, jaki chronione obszary morskie wyznaczone w ramach sieci Natura 2000 wniosą w osiągnięcie do 2020 r. dobrego stanu środowiska na mocy dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej oraz w realizację światowego celu 10 % chronionych obszarów przybrzeżnych i morskich zgodnie z celem 11 z Aichi dotyczącym różnorodności biologicznej; wyraża ubolewanie, że wciąż daleko nam do osiągnięcia tego celu;

24. wzywa Komisję i państwa członkowskie do szerszej zakrojonej gromadzenia danych oraz monitorowania siedlisk i gatunków, w szczególności w przypadku występowania poważnych luk, aby ocenić postępy na drodze do realizacji tych celów;

25. wyraża zaniepokojenie w związku z faktem, że nadal brakuje szczegółowego wglądu w rzeczywistą pulę środków finansowych i finansowanie ochrony środowiska w poszczególnych państwach członkowskich; uważa, że jest to istotna luka w naszej wiedzy; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby niezwłocznie określiły i opracowały odpowiednie krajowe linie budżetowe;

26. ponawia swoje wcześniejsze apele o unijne współfinansowanie zarządzania obszarami Natura 2000, które powinno być uzupełnieniem funduszy wspierających rozwój obszarów wiejskich i rybołówstwa, funduszy strukturalnych, a także funduszy udostępnianych przez państwa członkowskie;

27. wzywa Komisję i państwa członkowskie do dalszej starannej kontroli egzekwowania dyrektyw środowiskowych; podkreśla, że należy usprawnić przestrzeganie i egzekwowanie prawodawstwa UE, na przykład przez stosowanie proporcjonalnych, skutecznych i odstraszających sankcji;

Wtorek, 2 lutego 2016 r.

28. wzywa w tym kontekście do podjęcia dodatkowych działań w celu powstrzymania nielegalnego zabijania i odławiania ptaków oraz handlu ptakami, a także w celu rozwiązania związanych z tym lokalnych konfliktów; wzywa Komisję i państwa członkowskie do opracowania nowych narzędzi wykrywania nielegalnych działań na obszarach Natura 2000;

Cel 2

29. wzywa Komisję do przedstawienia do 2017 r. szczegółowego wniosku dotyczącego rozwoju transeuropejskiej sieci zielonej infrastruktury (TEN-G); zachęca do wspólnego opracowania wraz z państwami członkowskimi strategii europejskich korytarzy ekologicznych dla gatunków docelowych;

30. wzywa państwa członkowskie, które jeszcze tego nie uczyniły, do niezwłocznego opracowania i wdrożenia ram priorytetowego traktowania odbudowy ekosystemów;

31. wzywa państwa członkowskie do priorytetowego traktowania celu na rok 2020, jakim jest regeneracja 15 % naruszonych ekosystemów, i do wykorzystania środków dostępnych w ramach wieloletnich ram finansowych; wzywa Komisję do przedstawienia wytycznych dotyczących sposobu wykorzystywania takich środków do regeneracji naruszonych ekosystemów i ogólnie do ochrony różnorodności biologicznej;

32. zwraca uwagę na duże znaczenie rolnictwa i leśnictwa dla osiągnięcia tego celu i na potrzebę opracowania zrównoważonych rozwiązań dla tych sektorów;

33. uznaje negatywny wpływ zanieczyszczenia powietrza na różnorodność biologiczną i usługi ekosystemowe, przy zastosowaniu krytycznych ilości azotowych związków pokarmowych i kwasowości jako wskaźnik presji wywieranej na naturalne ekosystemy i różnorodność gatunków;

34. wzywa Komisję i państwa członkowskie do inwestowania w różnorodność biologiczną w celu wsparcia potencjału przedsiębiorstw w zakresie innowacyjności, szczególnie w dziedzinie inżynierii ekologicznej;

Cel 3

35. zauważa, że uwzględnianie ochrony środowiska naturalnego w innych obszarach polityki jest nadal niezwykle ważne i podkreśla w związku z tym zasadniczą rolę rolnictwa i leśnictwa;

36. podkreśla, że zachowanie różnorodności biologicznej ma kluczowe znaczenie dla produkcji żywności i paszy, dlatego też leży w żywotnym interesie rolników; zwraca uwagę na znaczenie wielopodmiotowego podejścia polegającego między innymi na aktywnym udziale rolników i leśników we wspólnym podejmowaniu tych wyzwań i zachęcaniu ich do tego;

37. przypomina, że we wspólnej polityce rolnej (WPR) istnieją już instrumenty służące odtwarzaniu, ochronie i wzbogacaniu różnorodności biologicznej, takie jak obszary proekologiczne; zauważa, że odtwarzanie, ochronę i wzbogacanie ekosystemów związanych z rolnictwem i leśnictwem, w tym na obszarach Natura 2000, podkreślono jako jeden z sześciu kluczowych priorytetów rozwoju obszarów wiejskich w UE;

38. z żalem zauważa, że dotychczas nie nastąpiła wymierna poprawa stanu różnorodności biologicznej w rolnictwie, ale zdaje sobie sprawę, że jest jeszcze za wcześnie, aby zmierzyć faktyczną skuteczność zreformowanej WPR; z zadowoleniem przyjmuje przewidzianą przez Komisję ocenę postępów we wdrażaniu WPR oraz zachęca Komisję i państwa członkowskie do monitorowania, oceny i w razie konieczności zwiększenia efektywności środków zazieleniania – w tym oceny elastyczności państw członkowskich – oraz innych istotnych środków w zakresie rozwoju obszarów wiejskich w ramach WPR; wzywa Komisję do uwzględnienia jej ustaleń w przeglądzie śródkresowym WPR;

39. apeluje do państw członkowskich o lepsze wykorzystywanie istniejących instrumentów WPR i polityki spójności, aby pomóc rolnikom i leśnikom osiągnąć cele w zakresie różnorodności biologicznej; zwraca uwagę na potrzebę promowania zrównoważonego wykorzystywania zasobów genetycznych roślin i tradycyjnych odmian roślin rolniczych, wraz ze zrównoważonymi rozwiązaniami dla rolnictwa i leśnictwa;

40. podkreśla, że obszary proekologiczne powinny być z zasady obszarami ochrony i promocji procesów agroekologicznych, takich jak zapylanie i ochrona gleby; zwraca się do Komisji o opublikowanie danych dotyczących liczby państw członkowskich, które zezwalają na stosowanie pestycydów i nawozów na tych obszarach proekologicznych od czasu wejścia w życie rozporządzenia (UE) nr 1307/2013;

Wtorek, 2 lutego 2016 r.

41. wzywa Komisję, aby w imię zachowania przejrzystości upubliczniła podane przez państwa członkowskie uzasadnienia wyboru środków zazieleniania;
42. nalega, aby Komisja i państwa członkowskie zapewniły przekierowanie środków finansowych w ramach WPR z dotowania działań szkodliwych dla środowiska naturalnego na finansowanie zrównoważonych praktyk rolniczych i utrzymanie powiązanej różnorodności biologicznej;
43. podkreśla potrzebę ochrony różnorodności biologicznej w rolnictwie krajów rozwijających się, aby zapewnić bezpieczeństwo żywnościowe; wzywa w związku z tym Komisję do inwestowania w agroekologię w krajach rozwijających się zgodnie z zaleceniami specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. prawa do pożywienia;
44. wzywa Komisję, aby promowała zrównoważone zarządzanie lasami na świecie przez zapewnianie procesów ekologicznych, różnorodności biologicznej lasów i ich produktywności oraz przez poszanowanie praw ludów tubylczych do utrzymania zasobów leśnych; wzywa ponadto Komisję, aby zakazała niszczenia naturalnych lasów, zapewniła ochronę zagrożonych gatunków, zakazała stosowania toksycznych pestycydów i sadzenia genetycznie modyfikowanych drzew;
45. wzywa Komisję, aby w ramach strategii na rzecz różnorodności biologicznej w większym stopniu uwzględniała lasy tropikalne z uwagi na zagęszczenie na ich terenie ekosystemów, siedlisk i szczególnie zagrożonych wrażliwych gatunków, na ich zasadnicze znaczenie dla równowagi środowiska i klimatu oraz ich funkcje społeczne i kulturowe w życiu ludów tubylczych;
46. wzywa państwa członkowskie do opracowania i wdrożenia planów gospodarki leśnej w celu poprawy stanu ochrony siedlisk i gatunków leśnych oraz poprawy dostępności informacji; zwraca się do Komisji o opracowanie kryteriów i standardów gromadzenia informacji na temat różnorodności biologicznej lasów z myślą o zapewnieniu spójności i porównywalności;
47. zwraca uwagę na potencjalne zagrożenie dla różnorodności biologicznej w wyniku zmiany charakteru i degradacji siedlisk i ekosystemów takich jak tereny podmokłe i lasy, które może zostać spowodowane przez wzrost popytu na agropaliwa i ciągle rosnący nacisk na ich produkcję w krajach rozwijających się;
48. apeluje, aby kryteria społeczne i kryteria dotyczące zrównoważenia środowiskowego w odniesieniu do produkcji biomasy stanowiły integralną część ram ustanowionych dyrektywą w sprawie odnawialnych źródeł energii; uważa, że kluczowe znaczenie ma opracowanie norm zrównoważonego rozwoju dla wszystkich sektorów, w których może być stosowana biomasa, a także kryteriów zrównoważonej gospodarki leśnej, aby zadbać o to, żeby bioenergia nie przyczyniała się do zmiany klimatu ani nie stała się dodatkowym czynnikiem stwarzającym warunki do zawłaszczania gruntów i wywołującym brak bezpieczeństwa żywnościowego;
49. z zaniepokojeniem zauważa, że 90 % oleju palmowego używanego na świecie produkuje się w Indonezji i Malezji ze szkodą dla lasów torfowiskowych, które są wypalane, aby zrobić miejsce dla wielkich plantacji akacji i palm olejowych; zwraca uwagę na fakt, że według badania przeprowadzonego przez Bank Światowy Indonezja stała się trzecim krajem na świecie pod względem emisji gazów cieplarnianych, właśnie z powodu pożarów lasów;

Cel 4

50. wzywa Komisję i państwa członkowskie do prawidłowej i szybkiej realizacji zreformowanej wspólnej polityki rybołówstwa przez wprowadzenie opartego na ekosystemie zarządzania rybołówstwem celem urzeczywistnienia zasady maksymalnego podtrzymywalnego połowu, między innymi, dzięki wspieraniu zrównoważonych i innowacyjnych metod połowów; podkreśla znaczenie, jakie zmniejszenie zanieczyszczenia ma dla ochrony między innymi morskiej różnorodności biologicznej i zasobów morskich oraz wsparcia wzrostu gospodarczego za pomocą niebieskiej gospodarki;
51. podkreśla fundamentalne znaczenie ekosystemów i zasobów morskich jako podstawy zrównoważonego rozwoju krajów nadbrzeżnych; wzywa państwa członkowskie do pełnego wdrożenia wcześniejszych zobowiązań oraz do współpracy z rządami na poziomie globalnym, regionalnym i krajowym, aby zapewnić znaczące zwiększenie skali ambicji i działań w celu osiągnięcia sprawiedliwego, zrównoważonego pod względem gospodarczym i ekologicznym rybołówstwa;
52. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zadbania o to, żeby UE odgrywała przywódczą rolę, jeśli chodzi o osiągnięcie porozumienia w ramach Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza (UNCLOS) dotyczącego ochrony i zrównoważonego wykorzystywania morskiej różnorodności biologicznej wykraczającego poza jurysdykcję państw;

Wtorek, 2 lutego 2016 r.

53. wzywa Komisję do współpracy z państwami członkowskimi i państwami trzecimi w celu poprawy wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008 w sprawie nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów;

54. wzywa Komisję i państwa członkowskie do poprawy jakości środowiska mórz UE dzięki projektom mającym na celu zmniejszenie zanieczyszczenia chemicznego, fizycznego i mikrobiologicznego w wyniku optymalizacji zrównoważoności ruchu morskiego i ochrony niewątpliwie zagrożonej różnorodności biologicznej; zauważa w związku z tym, że co roku 12,7 mln ton tworzyw sztucznych (5 % całkowitej produkcji) trafia do oceanów przez kanalizację, ciekły wodny i składowiska położone na wybrzeżach, stanowiąc tym samym zagrożenie dla środowiska naturalnego i różnorodności biologicznej całej planety;

Cel 5

55. wzywa Komisję do niezwłocznego ustanowienia zgodnie z art. 4 rozporządzenia (UE) nr 1143/2014 dokładnego i kompleksowego wykazu inwazyjnych gatunków obcych stwarzających zagrożenie dla Unii, przy założeniu, że taki wykaz nie powinien ograniczać się do określonej liczby gatunków i powinien przewidywać kompletne i spójne działania wdrażające – poparte odpowiednimi zasobami – służące osiągnięciu celów; podkreśla, że ważne jest regularne aktualizowanie tego wykazu oraz przeprowadzanie dodatkowych ocen ryzyka dla poszczególnych gatunków, aby przepisy dotyczące inwazyjnych gatunków obcych mogły spełniać rolę silnego środka nacisku;

56. wzywa państwa członkowskie do ratyfikowania konwencji Międzynarodowej Organizacji Morskiej o postępowaniu z wodami balastowymi, aby zapobiec rozprzestrzenianiu się obcych gatunków inwazyjnych przez transport morski i śródlądowy oraz przyczynić się do wdrożenia i osiągnięcia celu;

57. wzywa państwa członkowskie do monitorowania przywozu gatunków egzotycznych na ich terytorium i do regularnego składania Komisji oraz pozostałym państwom członkowskim sprawozdań na ten temat; apeluje o większe ograniczenia w zakresie przywozu i posiadania przez osoby prywatne zagrożonych gatunków, w tym ssaków naczelnych, gadów i płazów;

Cel 6

58. wzywa Komisję i państwa członkowskie do stopniowego wycofania do 2020 r. dotacji szkodliwych dla środowiska naturalnego i dopilnowanie, by do 2016 r. zakończono oceny takich dotacji oraz włączono do odpowiednich obszarów unijnej polityki sektorowej wymogi sprawozdawcze; nalega na Komisję i państwa członkowskie, aby w pełni poparły i ułatwiły proces przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym;

59. wzywa państwa członkowskie, które jeszcze tego nie zrobiły, do ratyfikowania przed COP-MOP2 w grudniu 2016 r. Protokołu o dostępie do zasobów genetycznych oraz sprawiedliwym i równym podziale korzyści wynikających z wykorzystania tych zasobów (protokół z Nagoi);

60. przypomina, że w skali światowej UE w znaczący sposób uczestniczy w walce przeciwko utracie różnorodności biologicznej, a wraz z państwami członkowskimi jest głównym donatorem funduszy na rzecz ochrony różnorodności biologicznej i ma największy udział w oficjalnej pomocy rozwojowej w dziedzinie różnorodności biologicznej;

61. z zadowoleniem przyjmuje projekt przewodni Komisji B4 Life na lata 2014–2020, ale uważa, że UE musi zwiększyć swój wkład w zapobieganie utracie różnorodności biologicznej na świecie i wzywa UE i jej państwa członkowskie, aby spełniły zobowiązania z Hajdarabadu do podwojenia do 2015 r. przepływów łącznych środków finansowych związanych z różnorodnością biologiczną do krajów rozwijających się i utrzymały je na tym poziomie do co najmniej 2020 r.;

62. podkreśla, że przestępstwa przeciwko dzikiej przyrodzie i utrata siedlisk stanowią bezpośrednie i powszechne zagrożenie dla różnorodności biologicznej na świecie; uznaje, że pominięcie kwestii handlu dziką fauną i florą oraz brak działań związanych z uczestnictwem UE w CITES stanowi poważną lukę w unijnej strategii ochrony różnorodności biologicznej; podkreśla pilną potrzebę podjęcia skoordynowanych działań w celu zwalczania nielegalnego handlu dziką fauną i florą; wzywa Komisję do przedstawienia ambitnego planu działania dotyczącego zwalczania nielegalnego handlu dzikimi zwierzętami i roślinami oraz uzyskanymi z nich produktami, a także wzywa do przyjęcia podobnych środków w celu przeciwdziałania wylesianiu i degradacji lasów;

Ocena adekwatności dyrektyw środowiskowych

63. podkreśla, że dyrektywy środowiskowe stanowią kamień milowy w polityce dotyczącej środowiska naturalnego nie tylko w obrębie UE, ale również w wymiarze międzynarodowym; jest zdania, że dzięki zwięzłej, spójnej i harmonijnej formie dyrektywy środowiskowe można uznać w pewnym sensie za inteligentne regulacje *avant la lettre*;

Wtorek, 2 lutego 2016 r.

64. podkreśla, że Natura 2000 nadal stanowi stosunkowo młodą sieć i daleko jest jeszcze do osiągnięcia jej pełnego potencjału; jest zdania, że dyrektywy środowiskowe nadal pełnią istotną rolę, a najlepsze praktyki we wdrażaniu wykazują ich skuteczność; podkreśla, że dyrektywy środowiskowe zapewniają dostatecznie dużą elastyczność, w tym możliwość dostosowania w miarę postępu technicznego i naukowego; odnotowuje, że inteligentne wdrożenie i międzynarodowa współpraca mają kluczowe znaczenie dla osiągnięcia celów w zakresie różnorodności biologicznej;

65. sprzeciwia się ewentualnej zmianie dyrektyw środowiskowych, gdyż zagroziłoby to wdrażaniu strategii ochrony różnorodności biologicznej, spowodowałoby przeciągający się okres braku pewności prawa oraz ryzyko, że w efekcie dojdzie do osłabienia ochrony prawnej i finansowania, a także byłoby niekorzystne dla przyrody, ludzi i działalności gospodarczej; podkreśla w związku z tym, że trwająca w ramach REFIT kontrola dyrektyw środowiskowych powinna koncentrować się na ulepszeniu wdrażania;

66. jest przekonany, że wszelkie trudności w osiągnięciu celów dyrektyw środowiskowych i strategii ochrony różnorodności biologicznej ogólnie nie leżą w przepisach, lecz przede wszystkim w ich niepełnym, niejednym i nieodpowiednim wdrożeniu, egzekwowaniu i włączeniu do innych obszarów polityki;

67. podkreśla, że dyrektywy środowiskowe zapewniają dostatecznie dużą elastyczność, ułatwiającą ich wdrażanie z uwzględnieniem wymogów ekonomicznych, społecznych, kulturowych i regionalnych, jak zapisano w dyrektywie siedliskowej; apeluje jednak do Komisji o sprecyzowanie wytycznych dotyczących ich interpretacji i wdrożenia, aby unikać kwestii spornych i je rozwiązywać;

68. apeluje o dokładne zbadanie roli dużych drapieżników i ewentualne wprowadzenie środków dostosowawczych, aby zachować różnorodność biologiczną, krajobraz rolniczy i praktykowany od wieków wypas zwierząt na obszarach górskich;

69. dostrzega korzyści, jakie przynosi unijne prawodawstwo w dziedzinie ochrony ekosystemów, siedlisk i gatunków na obszarach chronionych; ubolewa jednak nad tym, że francuskie regiony najbardziej oddalone, będące wyjątkowymi rezerwatami gatunków i ekosystemów oraz mające znaczny udział w tworzeniu światowej i europejskiej różnorodności biologicznej, są wykluczone z zakresu tych ram prawnych oraz wszystkich innych ram prawnych dostosowanych do ich specyfiki; zwraca jednak uwagę na sukces wszystkich projektów finansowanych z programu LIFE+ w tych regionach oraz europejskiej inicjatywy BEST na rzecz wzmocnienia ochrony różnorodności biologicznej i przystosowania się do zmiany klimatu w regionach najbardziej oddalonych oraz krajach i terytoriach zamorskich;

70. wzywa Komisję, aby w kontynuacji działania przygotowawczego BEST wprowadziła trwałe mechanizmy finansowania ochrony różnorodności biologicznej w regionach najbardziej oddalonych oraz krajach i terytoriach zamorskich;

Kierunek rozwoju: dodatkowe działania

71. postrzega utratę różnorodności biologicznej poza chronionymi obszarami przyrodniczymi jako lukę w strategii; zachęca Komisję i państwa członkowskie do gromadzenia informacji o tych siedliskach i gatunkach oraz do opracowania odpowiednich ram, które – w drodze współpracy z władzami lokalnymi i społeczeństwem obywatelskim – będą zapobiegać rozdrobnieniu siedlisk oraz utracie netto różnorodności biologicznej i usług ekosystemowych;

72. uważa, że takie ramy muszą obejmować pakiet działań uzupełniających ukierunkowanych na pierwotne przyczyny utraty różnorodności biologicznej i usprawniających włączanie różnorodności biologicznej do polityki sektorowej, w tym dotyczącej rolnictwa, leśnictwa, rybołówstwa, energetyki i transportu;

73. zachęca państwa członkowskie, aby za pomocą inicjatyw w zakresie planowania przestrzennego zadbały o dokładne przemyślane wykorzystywanie przestrzeni i odpowiednią ochronę sieci Natura 2000, o zachowanie otwartej przestrzeni, w szczególności przez popieranie pasterstwa zamiast odłogowania ziemi, które zwiększa ryzyko wystąpienia zagrożeń naturalnych takich jak lawiny, lawiny błotne i osunięcia terenu, oraz o ustanowienie spójnej sieci niebiesko-zielonej infrastruktury na obszarach wiejskich i miejskich, przy jednoczesnym zapewnieniu niezbędnej pewności prawa w działalności gospodarczej; wzywa Komisję do opracowania przeglądu najlepszych praktyk w tym obszarze;

Wtorek, 2 lutego 2016 r.

74. uważa, że dla wydajniejszego i bardziej ukierunkowanego wykorzystania dostępnych środków niezwykle istotne jest, by Komisja opracowała szczegółowe kryteria mechanizmu finansowego na rzecz kapitału naturalnego, który musi gwarantować, że projekty przyniosą odpowiednie, pozytywne i namacalne pod względem naukowym skutki dla różnorodności biologicznej; uważa, że projekty LIFE powinny być powiązane z finansowaniem z innych strumieni programowych, takich jak fundusze strukturalne, aby rozszerzać i powielać udane projekty w całej UE i wywołać większy efekt mnożnikowy;

75. zwraca się do Komisji o rozszerzenie podejścia polegającego na finansowaniu różnorodności biologicznej z wielu funduszy i wzywa do lepszego powiązania poszczególnych narzędzi finansowania;

76. wzywa Komisję i państwa członkowskie do poprawy spójności w obrębie odpowiednich obszarów polityki sektorowej, aby uwzględnić cele w zakresie różnorodności biologicznej, a jednocześnie dopilnować, aby następne WRF gwarantowały, że nie nastąpi ogólna utrata netto różnorodności biologicznej i usług ekosystemowych;

77. wzywa Komisję do ustanowienia grupy wysokiego szczebla ds. kapitału naturalnego, aby osiągnąć te cele dzięki nadaniu im większej rangi politycznej i priorytetu;

78. ubolewa, że unijne prawo środowiskowe nie podlega spójnym i skutecznym kontrolom środowiskowym i nadzorowi środowiskowemu, mającym na celu wykrywanie naruszeń prawa środowiskowego w różnych sektorach i przeciwdziałanie im, w tym w odniesieniu do chronionych obszarów ochrony przyrody; z zadowoleniem przyjmuje prace przygotowawcze podjęte w związku z unijnymi ramami kontroli środowiskowych i wzywa Komisję do niezwłocznego przedstawienia wniosku ustawodawczego;

79. podkreśla znaczenie innowacji, badań i rozwoju dla osiągnięcia celów dyrektyw środowiskowych oraz wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby skoncentrowały się w szczególności na powiązaniach między zachowaniem różnorodności biologicznej a korzyściami dla zdrowia ludzi i dobrobytem gospodarczym, a także by koordynowały środki w zakresie gromadzenia danych; przypomina, że nadal istnieją poważne braki wiedzy na temat stanu ekosystemów morskich oraz zasobów połowowych; wzywa państwa członkowskie, by zadbały o gromadzenie i publiczne udostępnianie danych na temat wpływu rybołówstwa i akwakultury na szeroko pojęte środowisko;

80. wzywa Komisję i państwa członkowskie do niezwłocznego podjęcia – w oparciu o strategię polityczne już realizowane w państwach członkowskich – europejskiej inicjatywy dotyczącej owadów zapyłających, ze zwróceniem szczególnej uwagi na odporność roślin na szkodniki, która ma wpływ na pszczoły i inne owady zapyłające, a także do przedstawienia bez dalszej zwłoki wniosków w sprawie dyrektywy ramowej dotyczącej gleby, dyrektywy w sprawie dostępu do wymiaru sprawiedliwości oraz zmienionych ram prawnych UE dotyczących kontroli środowiskowych;

81. z zaniepokojeniem zwraca uwagę na coraz większą liczbę dowodów naukowych potwierdzających negatywny wpływ, jaki pestycydy neonikotynoidowe mogą wywierać na podstawowe usługi, takie jak zapylenie i naturalne metody kontroli szkodników; wzywa w związku z tym Komisję do utrzymania zakazu stosowania neonikotynoidów;

82. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby wydając zezwolenia na wykorzystywanie i uwalnianie do środowiska żywych zmodyfikowanych organizmów, stosowały w pełni zasadę ostrożności w celu uniknięcia jakiegokolwiek negatywnego wpływu na różnorodność biologiczną;

83. podkreśla znaczenie programu LIFE dla środowiska, a w szczególności podprogramu poświęconego przyrodzie i różnorodności biologicznej, dla ochrony i wzbogacania różnorodności biologicznej w Europie;

84. jest głęboko przekonany, że środowisko naturalne oraz innowacyjność wzajemnie się dopełniają i zwraca szczególną uwagę na rozwiązania oparte na przyrodzie, które oferują inteligentne rozwiązania gospodarcze i ekologiczne problemów takich jak zmiana klimatu, niedobór surowców, zanieczyszczenie i oporność na środki przeciwdrobnoustrojowe; wzywa odpowiednie zainteresowane strony do podjęcia tych wyzwań w ramach programu „Horyzont 2020”; wzywa państwa członkowskie, by były bardziej efektywne, jeśli chodzi o pozostawianie przestrzeni regulacyjnej w celu ułatwienia inteligentnych rozwiązań, które przyniosą pozytywne skutki dla różnorodności biologicznej;

85. podkreśla niepodzielność kwestii z zakresu różnorodności biologicznej, zmiany klimatu i niedoboru surowców; przypomina, że utrzymanie wzrostu temperatury jako wskaźnika zmiany klimatu znacznie poniżej 2 °C w porównaniu z poziomami sprzed epoki przemysłowej będzie miało zasadnicze znaczenie dla zapobiegania utracie różnorodności biologicznej; przypomina tymczasem, że wiele ekosystemów funkcjonuje jako bufor chroniący przed zagrożeniami naturalnymi, a tym samym przyczynia się do realizacji strategii dotyczących łagodzenia zmiany klimatu i przystosowania się do niej;

Wtorek, 2 lutego 2016 r.

86. wzywa Komisję i państwa członkowskie do uwzględnienia tego przez zapewnienie pełnej integracji unijnej strategii ochrony różnorodności biologicznej na 2020 r. ze stanowiskiem UE w dyskusjach na temat nowego międzynarodowego porozumienia w sprawie zmiany klimatu, zwłaszcza biorąc pod uwagę, że zgodnie z finansowanym przez UE projektem ROBIN ochrona różnorodności biologicznej jest jednym z elementów rozwiązania problemu łagodzenia zmiany klimatu i dostosowania się do niej, szczególnie z uwagi na to, że lasy tropikalne mogą złagodzić skutki 25 % całkowitych emisji gazów cieplarnianych;

87. zwraca się do Komisji o włączanie do zawieranych przez nią umów międzynarodowych kwestii związanych ze środowiskiem i zmianą klimatu oraz o przeprowadzanie analiz środowiskowych ukierunkowanych na możliwości ochrony i poprawy różnorodności biologicznej; podkreśla, jak ważne jest systematyczne identyfikowanie i ocenianie potencjalnych skutków dla różnorodności biologicznej; wzywa Komisję do podjęcia działań następczych w związku z ustaleniami zawartymi w badaniu pt. „Identification and mitigation of the negative impacts of EU demand for certain commodities on biodiversity in third countries” [Identyfikacja i łagodzenie negatywnego wpływu, jaki popyt na niektóre towary w UE wywiera na różnorodność biologiczną w państwach trzecich] i zaproponowanie sposobu, w jaki można by przyczynić się do unikania lub minimalizowania utraty różnorodności biologicznej na świecie, którą wywołują niektóre modele produkcji i konsumpcji w UE;

88. wzywa państwa członkowskie, aby kierując się zasadą ostrożności i zasadą działania zapobiegawczego oraz biorąc pod uwagę zagrożenia i negatywne skutki dla klimatu, środowiska i różnorodności biologicznej związane z wydobyciem węglowodorów ze złóż niekonwencjonalnych metodą szczelinowania hydraulicznego oraz luki w unijnym systemie regulacji działań związanych z gazem łupkowym, nie wydawały zezwoleń na żadne nowe operacje szczelinowania hydraulicznego w UE;

89. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o czuwanie nad realizacją planu działania z Gwadelupy przyjętego w październiku 2014 r. i wdrożenie narzędzi koniecznych do ochrony różnorodności biologicznej w regionach najbardziej oddalonych oraz krajach i terytoriach zamorskich;

90. podkreśla globalną rolę unijnej strategii ochrony różnorodności biologicznej; wzywa Komisję do włączenia przepisów dotyczących różnorodności biologicznej do prowadzonych negocjacji handlowych oraz do uwzględnienia celów w zakresie różnorodności biologicznej w polityce handlowej UE;

o

o o

91. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji oraz rządóm i parlamentóm państw członkowskich.
